

ITALIJA, 1294 M.

Tarp autoritetingiausių dokumentų, kuriuose aprašomas 1294 metais Gruare įvykės Eucharistijos stebuklas, yra ir vietinio istoriko Antonijaus Nikolečio darbas (1765). Moteris skalbė altoriaus užtiesalus kaimo skalbykloje ant Versiolos kanalo ir staiga pastebėjo, kad viena staltiesė nusidažė krauju. Atidžiau pasižiūrėjusi pamatė, kad kraujas teka iš konsekruotos Ostijos, užsilikusios tarp staltiesės klosčių.

Valvasonės Švč. Kristaus Kūno bažnyčia, kurioje saugoma Krauju sutepta altoriaus staltiesė

Mairos kanalas

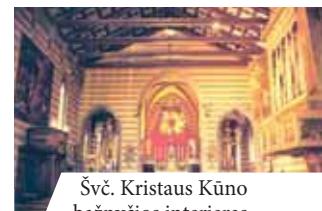
Tiksli vieta Mairos kanale, kur moteris skalbė stebuklingąjį staltiesę

Paminklas, jamžinantis stebuklo atminimą ir Gruaro susitaikymą su Valvasone

Gruaro šv. Justo bažnyčia

Švč. Kristaus Kūno bažnyčios interjeras

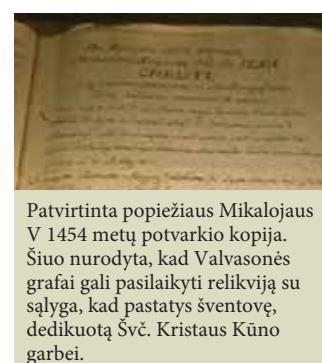
Korporalo detalė

Stebuklo atvaizdas rozetėje. Gruaro bažnyčia.

Venecijos auksakalio padarytas relikviorius (1755)

Patvirtinta popiežiaus Mikalojaus V 1454 metų potvarkio kopija. Šiuo nurodyta, kad Valvasonės grafa galėtai pasilaikyti relikviją su salyga, kad pastatys šventovę, dedikuotą Švč. Kristaus Kūno garbei.

Seniausias dokumentas,

kuriame minimas šis stebuklas, – popiežiaus Mikalojaus V 1454 m. kovo 28 d. potvarkis, kuriuo parapinė Valvasonės bažnyčia, iki tol turėjusi Švč. Marijos ir šv. evangelisto Jono titulą, vėliau dedikuota Švč. Kristaus Kūnui. Šiandien staltiesės relikvija saugoma krištoliniame cilindre, įdėtame į sidabrinį relikvijorių (autorinis auksakalio Antonijo Calligari darbas).

V-ajį gavėnios ketvirtadienį, užbaigiant Švč. Sakramento adoracijos dienas, Valvasonėje švenčiama Šventosios Staltiesės šventė, kurioje dalyvauja daug kunigų ir parapijiečių. Per Devintines relikvija nešama procesijoje kartu su Švenčiausiuoju Sakramentu.